בס"ד

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 838

עורך: הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע: שבת חול המועד

חג שמחת תורה

אחראי מערכת: הרב אברהם טריקי

דבר העורך

שמחת לימוד התורה בגן עדן

כתב **מרן החיד"א** בספר **פני דוד** ראשי תיבות של התחלת חמשה חומשי התורה הקדושה, **"ב**'ראשית, **ו**'אלה שמות, **ו**'יקרא, **ו**'ידבר- במדבר, **א**'לה הדברים", גימטריה של אחד משמות הקודש שהוא כנגד עולם הבריאה שבו שוכן גן עדן העליון, מבאר **ה'ברכה משולשת**' עפ"י מש"כ **בספר חסידים** בשם **האריז"ל** שהתורה ניתנה לנו מעולם הבריאה ששם שוכן גן עדן, **והתורה שלמד האדם בעולם הזה זה מה שילמדוהו בעולם הבא**, ואפילו אם לא ראה ברכה בעמלו ולא עלה בידו להבין את הדבר על בוריו, אין לו לומר חלילה שעמל לריק, אלא יזכה שילמדוהו בגן עדן ויגלו לו את סודותיה וצפונותיה, ועל כן יש בתורה **"ג"ן"** סדרים של **פרשיות התורה**, לרמוז על השכר שבג"ן **עדן**.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב **עוזיאל אדרי**
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

שימו לב! הוספנו את סו"ז ברכות קריאת שמע.

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א' הושענא רבה 20.10.19	יום ב' חג שמחת תורה 21.10.19	יום ג' איסרו חג 22.10.19	יום ד' כד תשרי 23.10.19	יום ה' מה תשרי 24.10.19	יום ו' כו תשרי 25.10.19	שבת קודש שבת בראשית 26.10.19
עלות השחר	5:36	5:36	5:37	5:38	5:39	5:40	5:41
זמן טלית ותפילין	5:42	5:43	5:44	5:45	5:46	5:47	5:48
זריחה - הנץ החמה	6:49	6:50	6:51	6:52	6:53	6:53	6:54
סו"ז ק"ש לדעת גר"א	9:00	9:01	9:01	9:01	9:02	9:02	9:03
סו"ז ק"ש לחת מא תגר"א	9:34	9:35	9:35	9:35	9:36	9:36	9:36
סו"ז מ"א קריאת שמע	10:31	10:31	10:32	10:32	10:32	10:32	10:32
חצות יום ולילה	12:26	12:26	12:26	12:26	12:25	12:25	12:25
מנחה גדולה	12:56	12:56	12:56	12:56	12:55	12:55	12:55
פלג המנחה	17:09	17:09	17:08	17:07	17:06	17:05	17:04
שקיעה	18:06	18:05	18:04	18:03	18:02	18:01	18:00
צאת הכוכבים	18:20	18:19	18:18	18:17	18:16	18:15	18:14

זמני הדלקת הנרות

כניסת השבת:	17:48
יציאת השבת:	18:38
רבנו תם:	19:17
כניסת חג שמחת תורה:	17:46
יציאת חג שמחת תורה:	18:36
רבנו תם:	19:14

דבר רב העיר שליט"א

כי הם חיינו

וַיֹּאמֶר ה' מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ...
(דברים לג, ב)

חזרח משעיר למו: שפתח לבני שעיר שיקבלו את התורה, ולא רצו.
הופיע מהר פארן: שהלך שם ופתח לבני ישמעאל שיקבלוה, ולא רצו. (רש"י)

וכעין זה איתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק מא), ח"ל: 'ה' מסיני בא וזרח משעיר למו, ומשם חזר ונגלה על ישראל שנא' הופיע מהר פארן. ומשם שלח לשאר האומות ואמר להם אם מקבלים אתם את התורה, אמרו לו אין אנו יכולים להניח דת אבותינו אין אנו חפצים בתורה אלא תן תורתך לעמך שנא' (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום', עכ"ל.

וגם הלום חזינן כן בספרי, וז"ל: 'כשנגלה המקום ליתן תורה לישראל, לא על ישראל לבד נגלה אלא על כל האומות. בתחילה הלך אצל בני עמון ומואב ואמר להם מקבלים אתם את התורה, אמרו לו מה כתוב בה, אמר להם לא תרצח, אמרו לפניו רבש"ע כל עצמו של אותו אביהם רוצח הוא שנא' (בראשית כז, כ) והידים ידי עשו ועל כך הבטיחו אביו שנא' (בראשית כז) על חרבך תחיה. הלך לו אצל בני עמון ומואב ואמר להם מקבלים אתם את התורה, אמרו לו מה כתוב בה, אמר להם לא תנאף, אמרו לפניו רבש"ע עצמה של ערוה להם היא שנא' ותהרין שתי בנות לוט מאביהם. הלך ומצא בני ישמעאל אמר להם מקבלים אתם את התורה, אמרו לו מה כתוב בה, אמר להם לא תגנוב, אמרו לו רבש"ע כל עצמו של אביהם ליסטים היה שנא' והוא יהיה פרא אדם. ולא היתה אומה באומות שלא הלך ודפק על פתחה אם ירצו ויקבלו את התורה, וכן הוא אומר (תהלים קח) יחוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך – יכול שמעו וקבלו, ת"ל (יחזקאל לג) ואתם לא תעשו ואומר (מיכה ה, יד) ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו', עכ"ל. הרי לפנינו ג' מאמרי חז"ל אשר הצד השוה שבהם הוא, שהקב"ה חיזר על כל האומות שבעולם ליתן להם את התורה.

ומתוך זה עמדתי ואתבונן, האם הקב"ה בהציעו את התורה לכל האומות היה חפץ באמת ליתן להם את התורה, אלא שהם לא רצו להניח דת אבותיהם ולא רצו לקבלה. או שמא לעולם לא רצה ליתן להם את התורה, ולא עבר אליהם אלא כדי ליפטר מהם – שלא יבואו לעתיד לבוא בטענה שלא ניתנה להם תורה. והנה מתוך שהקב"ה פתח והראה לכל אומה ואומה את הדבר הקשה עליה – אשר הוא בניגוד מוחלט 'למהות אביהם', נשמע לכאורה שהקב"ה לא היה חפץ באמת ליתנה להם. וזה מוכח יותר מתוך שלא כפה עליהם הר כגיגית – כשם שכפה את ישראל כשחזרו בהם ולא רצו לקבלה, ומשמע שבאמת לא היה חפץ ליתנה להם. ואולם מה נעשה והשקפה זו קשה מאוד להולמה, שהרי חלילה לנו מלומר שהקב"ה אין תוכו כברו ולא נגלה אליהם אלא רק כדי ליפטר מהם.

ובהשקפה ראשונה היה נראה, שבזה נחלקו רש"י ופרקי דר"א על הספרי: שכן מתוך דברי רש"י ופרקי דר"א מוכח ומבואר להדיא שהקב"ה רצה ליתן להם את התורה, אלא שהם לא רצו לקבלה. אולם מתוך דברי הספרי מוכח שהקב"ה לא רצה מעיקרא ליתן להם את התורה, שא"כ לא היה לו להראותם בתחילה את הדבר הקשה עליהם, וכדפי' לעיל.

ובהיותי בזה מצאתי סייעתא סובא לדיוק זה, מתוך דברי הזוהר הק' (פרשת בלק דף קצב), וזת"ד: 'אם באמת היה החפץ מאת השי"ת לתת תורה לאומות העולם, א"כ למה הראה להם הדבר הקשה תחילה – שלא יוכלו לקיימו. ואם לא היה חפץ ליתן להם התורה, למה הקדים לשאול אותם אם רצונם לקבל את התורה', עי"ש. אכן יש בזה יתד נאמן לדברינו בלימוד דברי הספרי, מכל מקום עיניך הרואות שגם צד שני בחקירתנו לא נעלם מדברי הזוהר הללו, וזה שתמה הזוהר דאם איתא שלא רצה ליתן להם א"כ מדוע הקדים לשאול את רצונם.

ונראה בס"ד לבאר ביאור אמת ונכון במאמר זה, בהקדם לעוד הערה. דהנה צריך ביאור

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

אין למכור את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה

העלון טעון גניזה.

אורות הפרשה

הברכה של משה רבינו

'וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו' (לג, א), כתב **במדרש ילקוט שמעוני** (בפרשתינו רמז תתקנא) למה נאמר **'לפני מותו'** וכי תעלה על דעתך שלאחר מותו בירכם, אלא מלמד שבא מלאך המות אצל משה רבינו ע"ה והיה סבור שמשה מסור בידו, כיון שראהו משה הזכיר עליו שם המפורש ועקדו והניחו תחת רגליו, וברכן לישראל לפניו ומלאך המות ראה האיך משה מברך את ישראל, ובמה ברכן 'הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם', והנה דברי המדרש תמוהים הלא בפרשתינו מנויים אחת לאחת הברכות שבירך משה רבינו ע"ה את כל שבט ושבט ואיך כתב המדרש שבירכם בפסוק הושיעה שהוא בכתובים (תהלים כח, ט), ועוד צריך להבין מדוע הברכות ניתנו לישראל בנוכחות של השטן הוא מלאך המוות ומה תועלת יש בזה, והלא איתא **במסכת שבת** (פט, א) **בתוספות** (ד"ה תורה) שהקב"ה טרדו לשטן בשעת מתן תורה שלא יקטרג, שכאשר ירד משה רבינו ע"ה מן ההר בא שטן ואמר להקב"ה ריבונו של עולם תורה היכן היא, וכן איתא **במסכת סנהדרין** (כו, ב) שהתורה ניתנה בחשאי מפני קטרוגו של השטן, אם כן נוכחותו של השטן לא הייתה טובה לנתינת התורה, ואם כן כל שכן שהיא לא טובה לכאורה לנתינת הברכות על ידי משה רבינו ע"ה, אלא מבאר **ה'בן לאשרי'** שמשה בירך על הגאולה העתידה, שאז יתהפך היצר הרע לטוב, כדאיתא **במסכת סוכה** (נב, א) שאז ישחוט הקב"ה את מלאך המוות, ואמר בדווקא **ישחוט** ולא **יהרוג** כלומר הוא לא יתבטל אלא יתהפך לכשר וטוב, וזהו במה ברכן 'הושיעה את עמך', כמ"ש הזוהר (ח"א קלז, א במדרש הנעלם) שעכשיו מלאך המוות נקרא **נבל** שמסית לעבירות, אך לעתיד לבוא הוא יקרא **לבן** כמאן דסחי גרמיה, והיינו שיפעל רק מה שצריך לקיום המצוות, כדאיתא **במסכת בבא בתרא** (טז, א), שלעתיד לבוא היצר הרע יחדול מעצמו מלבוא ולקטרג, ותהיה הברכה שלימה, ולכן יכל משה רבינו לברך את ישראל בברכה זו בנוכחותו של השטן.

משה רבנו איש האלוקים

כתב **במדרש** אמר הקב"ה למשה, בשם **"אלוקים"** בראתי את העולם ובשם זה נתתיך **אלוקים** לפרעה, שנאמר 'וזאת הברכה אשר בירך משה **איש האלוקים** את בני ישראל', וכן נאמר **'ראה נתתיך אלוקים לפרעה'**, וכן בתהלים נאמר 'תפילה למשה **איש האלוקים'**, המשמעות **"איש האלוקים"**, מבאר **ה'ברכה משולשת'** כי משה רבינו ע"ה הוא **עיקר ונזר הבריאה** כדאיתא **במסכת סנהדרין** לא נברא העולם אלא למשה, וכמ"ש **בזוהר** שבפסוק הראשון שבתורה בראשית מרומז שם הקדוש שנקרא שם **הדעת** שהוא שורש נשמתו של משה ועל כן דורו **דור המדבר** נקרא **דור דעה**. וכל השראת השכינה וההתגלות ה**"אלוקות"** בעולם ע"י הנשמה הכללית של משה רבינו שהוריד את התורה מן השמים למטה, כמ"ש **במדרש** אמר רבי יהודה הנשיא אשה אחת ילדה במצרים שישים ריבוא בכרס אחת, והיא יוכבד אמו של משה שילדה את משה ששקול כנגד שישים ריבוא נשמות ישראל, ולפי"ז יש לפרש 'בראשית ברא **אלוקים** את השמים ואת הארץ', **"בראשית ברא"** הקב"ה, את **"אלוקים"** כלומר את משה רבינו ע"ה שנקרא איש ה**"אלוקים"**.

ענותנותו של משה רבנו

כתב **במדרש** משה רבינו ע"ה רצה לכתוב בענוותנותו במקום "ויקרא" **'ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד'** "ויקר" שהוא לשון מקרה ואקראי, וכמ"ש **רש"י** שהקב"ה נגלה לנביאי אומות העולם בלשון **"ויקר"** שהוא לשון עראי וטומאה כמו שנאמר 'ויקר אלוקים אל בלעם', אמר הקב"ה למשה שיוסיף את **האות א'** ויכתוב **"ויקרא" לשון של חיבה** שבו היה מתגלה למשה, לשון שמלאכי השרת משתמשין בו שנאמר 'וקרא זה אל זה ואמר', ומשה אף על פי כן כתב לרוב ענוותנותו **"ויקרא"** עם אות **א'** קטנה, וכן כשבא לכתוב 'והאיש משה עניו מאוד מכל האדם', החסיר משה רבינו ע"ה **מהתיבה "עניו"** את **האות יו"ד** וכתב **"ענו"** בלי **יו"ד**.

משה רבנו ואלף אורות

כתב **האריז"ל** על הפסוק **'ויתן על פניו מסווה'**, שאות **א' רבתי** היא סוד הפלאת נבואתו של משה רעייא מהיימנא, שהם **האלף אורות** שקיבל משה כאשר קרן עור פניו והוצרך לשים על פניו מסווה, והנה לאחר מעשה חטא העגל ניטלו ממנו **תתקצ"ט אורות** שנאמר 'לך רד כי שיחת עמך' ונשאר בידו רק **אור אחד מיני אלף**, ומשה רבינו ע"ה היה יכול לחזור ולתבוע להשלים לו את האלף אורות, אך לרוב ענוותנותו ואהבתו הגדולה לישראל לא תבע אותם והוא וויתר עליהם כדי להמתיק את הדינים מעל ישראל ולהצילם מהקטרוג של חטא העגל ולבטלו. וזהו שנאמר **'ועתה הורד עדיך מעליך'** לאחר חטא העגל.

אורות הכשרות

במה נשתבחו ישראל במה שהקדימו נעשה לנשמע עד שניתנו על ראשם שני כתרים וכו' כמבואר במד"ר שם, יותר משאר אומות העולם שהקדימו נשמע לנעשה. והא אדרבה לכאורה עצם בקשת השמיעה לפני העשיה מורה לכאורה על רצינות וכובד ראש לפני קבלת החלטה כה גורלית, וא"כ במה נשתבחו ישראל במה שלא שאלו כלום קודם קבלתם. ובכלל יש לתמוה, כיצד יש לתבוע מאומה שלימה לקבל עליה עול מלכות שמים לדורות עולם – ללא זכות בירור. ונראה לפרש דדוקא הערה זו, היא המפתח לביאור עומק דבר המאמר. דבאמת הקב"ה בהציעו את התורה לכל אומה ואומה היה חפץ ליתנה להם, וחלילה לנו שלא לומר כן על מלכו של עולם. ואולם מיד בשאלתם 'מה כתוב בה', חזר בו הקב"ה מכוונתו ליתנה להם, ועל כן הראה בתחילה את הדבר הקשה לכל אומה כדי שלא יקבלוה, מפני שבעצם שאלתם הוכיחו שיכולים הם לחיות גם בלי התורה ובזה שללו מעצמם את הזכות לקבלתה. ואולם ישראל שהגיעו להכרה שהתורה היא מהות חייהם, לא שאלו כלום, שכן בכל תנאי היא תורת חיים ובלעדיה אין להם חיים. ובזה נשתבחו מכל האומות במה שהקדימו 'נעשה – לנשמע', והבן.

ומעתה שפיר י"ל דלעולם לא נחלקו רש"י ופרקי דר"א על הספרי, דרש"י ופרקי דר"א מיירי קודם שאלת אומות העולם 'מה כתוב בה', ואז באמת רצה הקב"ה ליתן להם את התורה. ואילו הספרי מיירי אחר ששאלו מה כתוב בה, ואז חזר בו הקב"ה ולא רצה ליתנה להם והילכך פתח להם בדבר הקשה הנוגד 'למהות אביהם', וכדפי' לעיל. ובזה מיושבים כל תמיהותינו על מאמר זה, וכמו כן סרה תלונת הזהר הק' הנזכר לעיל.

וכן מיושב בזה תמיהת המפרשים, מדוע לא כפה עליהם הקב"ה הר כגיגית – כשם שעשה לישראל. ולדברינו ניחא שפיר, שכן אע"פ שלאחר ששמעו ישראל מה כתוב בה ונבהלו מפניה עד שחזרו בהם, מ"מ יודע תעלומות ידע שמי שהגיע להכרה שהתורה היא תכלית ומהות חייו, ודאי שגם יוכל לקיימה בכפיה, והילכך כפה עליהם הר כגיגית. וז"ש להם הקב"ה 'אם תקבלו את התורה מוטב ואם לאו שם יהא מקום קבורתכם', והיינו שהאיר הקב"ה את עיניהם במדרגה שכבר הגיעו אליה – שבלא תורה 'שם יהא מקום קבורתכם'. משא"כ לגבי אומות העולם, וכדפי'.

ואם כנים אנו בזה, נמצאנו מחכימים ביסוד נפלא. והוא שעצם ההכרה שהתורה היא חיינו ואורך ימינו, אינה רק מדרגה יתירה בלימוד התורה, אלא היא התנאי שבלעדיו אין לעוסק בה שום קניין, ועל כן לא יפלא מדוע אינו רואה פירות בעמלו בה.

ודע שיסוד זה מוכח ומבואר במקראות מפורשים במלכים (א, ג), וזה לשון הכתוב בהתגלות השי"ת לשלמה בגבעון: 'בגבעון נראה ה' אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלוקים מה אתן לך, ויאמר שלמה... ונתתה לעבדך לב שומע לשפוט את עמך להבין בין טוב לרע, כי מי יוכל לשפוט את עמך הכבד הזה. וייטב הדבר בעיני ה' כי שאל שלמה את הדבר הזה, ויאמר אלוקים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עושר ולא שאלת נפש אויביך, ושאלת לך הבין לשמוע משפט, הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך עושר וגם כבוד' וגו'. ואכן מקראות אלו האירו את עינינו במה זכה שלמה לחכמתו, שאמנם אריכות ימים הוא ערך נשגב ובפרט כשיש עמהם גם עושר וכבוד ומלוכה על כל אויביו, מכל מקום שלמה הגיע להכרה ברורה שכל זה איננו שווה לו בלא 'חכמה', שכן מאי אהנו ליה כל חייו הגם שנלוה אליהם כל היקר הזה, אם חסרים הם חכמת התורה הלא חיים אלו אינם 'חיים'. ורק בהכרה זו זכה לחכמת התורה, וז"ש וייטב הדבר בעיני ה' כי שאל שלמה את הדבר הזה – כי 'הדבר הזה' גרם לכל חכמתו של החכם מכל האדם! ואכן שלמה בחכמתו הבין זאת, עד שקם ודרש (משלי ב, ד) 'אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה – אז תבין יראת ה"!

סיפר אחד מרבני השכונות בתל אביב, אשר התגורר בסמיכות לבית רבינו הגדול מרן 'מאור ישראל' זצוק"ל עת אשר כיהן פאר כרבה של העיר. לילה אחד היתה הפסקת חשמל בכל האזור, והזדמן לי לעבור ליד ביתו של רבינו בשעה מאוחרת מאוד, ולהפתעתי מצאתי את הרב מחוץ לבית כשהוא רכון בספר אל מול עמוד התאורה העירונית. חשבתי לתומי, ודאי הוא טרוד בהכנת תשובה דחופה לאחד השואלים, אך מה גדלה תדהמתי כשהשקמתי לפנות בוקר ובדרכי לתפילת שחרית מצאתיו עומד באותו מקום שקוע בתלמודו!

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מהלכות מילה

ש. - אב היודע למול, האם רשאי למסור את בנו למוהל.

ת. - אב היודע למול בעצמו, אינו רשאי למסור את בנו למוהל אחר, מפני שעי"ז מפסיד הוא מצות עשה המוטלת עליו.

ש. - אב שאינו יודע למול, האם צריך לעשות את המוהל שליח.

ת. - אב שאינו יודע למול בעצמו, טוב שיעשה את המוהל שליח למול את בנו במקומו.

ש. - תינוק שלא נימול עד שהגדיל, האם חייב האב למולו.

ת. - תינוק שלא נימול עד שהגדיל, נפטר כל אדם ממילתו (אולם יש מי שהסתפק האם עדיין מצוה על האב למולו).

ש. - תינוק שאין לו אב, האם חייב הסבא למולו במקום אביו.

ת. - תינוק שאין לו אב, נראה דחייב הסבא למולו יותר משאר אדם.

ש. - האם מותר להשתמש בסם הרדמה בזמן המילה.

ת. - מותר להשתמש בסם הרדמה - כללית או מקומית, בעת המילה. במה דברים אמורים, בקטן. אבל בגדול, כגון שלא מל עד שהגדיל או גר, מותר רק בהרדמה מקומית אבל לא בהרדמה כללית (פרט למקרים מיוחדים כגון חולי וכדומה).

ש. - מי שעבר ומל תוך שמונה, האם צריך הטפת דם ברית.

ת. - מי שעבר ומל תוך שמונה, לפי הנראה צריך הטפת דם ברית ביום השמיני (אבל לא בשבת).

ש. - מי שעבר ומל בלילה, האם צריך הטפת דם ברית.

ת. - אם עבר ומל בלילה, לפי הנראה צריך הטפת דם ברית. ול"ש בזה מילה בזמנה - למילה שלא בזמנה.

פניני המועד

הסוכה מצילה לחיים טובים

כתב **במדרש פליאה** 'ואברהם זקן בא בימים וה' בירך את אברהם בכל' **מלמד שקיים אברהם אבינו ע"ה מצוות סוכה**, וצריך להבין מה שייכות מצוות סוכה לפסוק זה, מבאר ה'**בן לאשרי** איתא **במסכת בבא בתרא** (יז, א) 'וה' בירך את אברהם בכל' מלמד שהשליטו הקב"ה לאברהם אבינו ע"ה על ייצרו, וכתב **בזהר הקדוש** (ח"ג ק, ב) **"כיוון דיתבו בסוכות הא אישתזיבו מן מקטרגא - בזכות שעם ישראל מקיימים מצוות סוכה ויושבים בסוכות, זוכים הם להינצל מהקטרוג של השטן, כדכתיב 'ועשיו הלך לדרכו' שהשר המלאך של עשיו שהוא השטן,** עזב את יעקב אבינו ע"ה והלך, כי מיד נאמר שם שיעקב אבינו נסע סוכותה לסוכות, ואיתא **במסכת בבא בתרא** (סז, א) הוא השטן, הוא יצר הרע, הוא מלאך המות, יורד ומפתה, עולה ומשטין, ומקבל רשות, יורד ונוטל נשמה, **א"כ נמצא שסגולת הסוכה להינצל מהיצה"ר ומהקטרוגים לחיים טובים ולשלום.**

הסוכה והגאולה השלימה

'ויעקב נסע סוכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות על כן קרא שם המקום סוכות' (וישלח לג, יז)**,"שם המקום סוכות"** גימטריה **"עקב שס"ה ת"פ"**, מבאר **ה'ברכה משולשת'** הכוונה שסגולת הסוכה היא נותנת לבני ישראל תוספת של כוח גדול ועצום להתקדש ולשמור את עצמם מלעבור על אחת מ"**שס"ה**" מצוות לא תעשה, ובזכות זה יש את היכולת לבטל את הטומאה ו"**ת"פ**" מחנותיה וכוחותיה, ולכלותה ולהאבידה מן העולם, ובכך להביא את הגאולה השלימה בעקבתא דמשיחא בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו 'והייתה לה' המלוכה', כדכתיב 'ואתה תשופנו **"עקב"**' (בראשית ג, טו).

ברכת ארבעת המינים להצלחה

'ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל' (אמורכג, מ), "פר'**י** ע'**ץ** הד'**ר** כפו'**ת** תמר'**ים**" סופי תיבות **"יצר מת"**, מבאר **'הצדיק מרעננה'** זיע"א הכוונה על פי מש"כ **במדרש רבה** (בראשית פס"ו, ז) "עץ שאכל ממנו אדם הראשון **אתרוג** היה והביא מיתה לעולם", אבל איתא **במסכת מגילה** (יג, ב) "אין הקב"ה נותן מכה אלא אם כן בורא מתחילה רפואה מקודם", ועל כן **"פ'רי ע'ץ ה'דר כ'פות ת'מרים"** ראשי תיבות עם הכולל גימטריה שתי שמות הקודש **"קנ"א תכ"ה"**, שע"י ב' שמות הקודש הללו תיקן את החטא ובא שפע של ברכה והצלחה וחיים טובים וארוכים לעולם.

שמחת תורה והלולב

'ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל' (וזאת הברכה לד, יב), מבאר רבי **יצחק הכהן הוברמן** זצ"ל יש לקשר סיום וסוף התורה **"לעיני כל ישראל"** עם תחילתה **"בראשית ברא אלוקים"**, התחלת תורתינו הקדושה מתחלת באות **ב'**, וסיום התורה הק' באות **ל'**, התחלת הנביאים מתחיל באות **ו'**, והסיום באות **ל'**, צירוף המילה **"לולב"**, לרמוז שבחג שמחת תורה הסמוך לחג בסוכות שבו מקיימים **מצוות נטילת לולב**, מסיימין את התורה הק', ו**"לולב"** בגימטריה **"חיים"**, רומז לתורה הק' הנקראת **תורת חיים**, שנאמר 'חיים הם למוצאיהם' (משלי ד, כב).

נשמות ישראל ושמחת תורה

שמחת תורה זה השמחה של נשמות ישראל שהם עצמם השורש שלהם הוא באותיות התורה הק', כתב **השל"ה** נוטריקון **"ישראל"** "י'ש **ש'**ישים **ר'**יבוא **א'**ותיות **ל'**תורה", כל אות בתורה היא נשמה של יהודי, וכן מאירה את אותו חלק בעולם השייך לנשמה זו, וכתב **בספר התניא** (פל"ז) שכל העולם כולו נחלק לשישים ריבוא נשמות ישראל, ומוטל על כל נשמה לברר ולזכך את אותו חלק בעולם השייך לו, **מבאר ה'ברכה משולשת'** התורה הק' נכתבה בג' סוגים של אותיות **קטנות, בנוניות וגדולות,** חלוקת גודל האותיות וסידורן יסודתן בהררי קודש ומכוונים לג' בחינות בעולמות העליונים, אשר כפי אותו האופן והצורה שנכתבה האות גדולה או בינונית או קטנה יש נשמות כנגד אותיות אלו, האותיות הגדולות זה הנשמות של הצדיקים הגדולים, האותיות הבינוניות הם הנשמות של רוב נשמות ישראל, והאותיות הקטנות הם הנשמות של החלשים, ולכן **בעל התניא האדמו"ר הזקן** קרא לספר שלו **ספר התניא** ספר של בינוניים כיון שרוב נשמות ישראל מוגדרים כבינוניים.

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הקפות שניות מרכזיות

ברחבי העיר באר-שבע

במעמד

כב' מורנו ורבנו המרא דאתרא הגאון הגדול

רבי יהודה דרעי שליט"א

הרב הראשי וראב"ד באר שבע

ובהשתתפות

מר יהושע דמרי הי"ו

ממונה המועצה הדתית באר-שבע,

רבני השכונות והקהילות ואישי ציבור נכבדים

במוצאי שמחת תורה

יום שני כ"ב תשרי תש"פ

- **רחבת מרכז אורן** - הרה"ג אברהם טריקי שליט"א.
- בית הכנסת **"דניאל אברמוב"** לעדה הבוכרית – שכונה ד'.
- בית הכנסת **"שבו בנים"** לעדה האתיופית, שכונה ו' חדשה.
- בית הכנסת **"אור החיים"**, שכונה י"א.
- בית הכנסת **"חסד לאברהם"**, שכונת נווה זאב.
- **בית חב"ד נווה זאב**, בית ספר "מקיף רגר".
- בית הכנסת **"עוז ותעצומות"**, שד' ירושלים באר שבע.
- בית הכנסת **"רמות אל"**, שכונת רמות.
- בית הכנסת **"רמות השלום"**, שכונת רמות.
- בית הכנסת **"תפילת חנה"**, שכונת רמות.
- בית הכנסת **"קול רינה וישועה"**, שכונת רמות.
- בית הכנסת **"שמעון שלום"**, שכונה ה'.
- בית הכנסת **"יקירי באר שבע"**, שכונת נחל עשן.
- בית הכנסת **"אהבת חנה"**, שכונת נחל עשן.
- בית הכנסת **"רמב"ם"** במתחם הקטר.
- ביכנ"ס **"עדות ביהוסף"** שכ' ב', הרה"ג יחד חדאד שליט"א.
- ישיבת **בני עקיבא "אוהל שלמה"**, שכונה ד'.
- בית הכנסת **"תפילת אבות"**, הקריה החרדית באר שבע.

שישו ושמחו בשמחת תורה
ותנו כבוד לתורה

בברכת חג שמח וברוכים הבאים!

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הודעה חשובה

הרינו מודיעים לציבור תושבי באר-שבע כי

משרדי הרבנות והמועצה הדתית

ברח' התלמוד 8 באר-שבע

יפתחו לקהל למתן שירותי הדת ביום רביעי

כד' תשרי תש"פ (23.10.19)

בברכה

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

אנו מברכים את תושבי ב"ש היקרים בברכת

מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

הרב יהודה דרעי
רב העיר וראש אבות בתי הדין

יהושע (שוקי) דמרי
ממונה המועצה הדתית

שלמה אוחיון
מזכיר המועצה הדתית

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל

לעילוי נשמת
הרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימי ז"ל